

Confusion in the Night: Leah, Rachel and the Art of Silence

Bereisheit 29:20-25 .1

כ ויעבד יעקב ברחל, שבע שנים; ויהיו בעיניו פנים אהדים, באהבתו אתה כא ויאמר יעקב אל-לכן הבה את-אשתי, פי מלאו ימי; ואבואה, אליה' כב ויאסף לכן את-פל-אנשי המקום, ויעש משתה כג ויהי בערב--ויקח את-לאה בתו, ויבא אתה אליו; ויבא, אליה כד ויתן לכן לה, את-זלפה שפחתו--ללאה בתו, שפחה כה ויהי בבקר, והנה-הוא לאה; ויאמר אל-לכן, מה-זאת עשית לי--הלא ברחל עבדתי עמה, ולמה רמיתני. כו ויאמר לכן, לא-יעשה כן במקומנו--לתת הצעירה, לפני הבכירה.

And Yaakov worked for Rachel for seven years and they were in his eyes but a few days because of his love for her. And Yaakov said to Lavan, give me my wife, because my days have been filled and I will come to her. And Lavan gathered all the people of the place and made a feast. And in the evening, [Lavan] took his daughter Leah and brought her to [Yaakov] and he came to her. And Lavan gave his maid Zilpah to his daughter Leah as a maid. In the morning, behold she was Leah! And he said to Lavan, “What have you done to me? Did I not work for you for Rachel? Why did you trick me?” And Lavan said, “It is not done in our place, to give the younger before the elder.”

A Double Story .2



Radak (R. David Kimkhi 1160-1235, Provence) on Bereisheit 29:25 .3

כה ויהי בבקר והנה היא לאה מקרא זה מלמדנו צניעותו של יעקב שלא ריבה דברים אפילו עם אשתו שאלו דבר עמה היה מכירה בקול שהרי כבר דר עמה שבע שנים.

In the morning, behold she was Leah! This verse teaches us the modesty of Yaakov that he did not speak much, even with his wife, since if he had spoken with her, he would have recognized her voice, since he had lived with her for seven years!

Talmud Bavli Megillah 13b .4

בשכר צניעות שהיתה בה ברחל - זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיה בו בשאול - זכה ויצאת ממנו אסתר. ומאי צניעות היתה בה ברחל? . . . אמר לה: מינסבא לי? אמרה ליה: אין. מיהו, אבא רמאה הוא, ולא יכלת ליה. - אמר לה: אחיו אנא ברמאות. - אמרה ליה: ומי שרי לצדיקי לסגויי ברמיותא? - אמר לה: אין עס-נָבֵר, תַּמְבָּר וְעַם-עֲקֹשׁ, תַּמְפָּל (שמואל ב כב:כז). אמר לה: ומאי רמיותא? - אמרה ליה: אית לי אחתא דקשישא מינאי, ולא מנסיב לי מקמה. מסר לה סימנים. כי מטא ליליא, אמרה: השתא מיכספא אחתאי, מסרתינהו ניהלה. והיינו דכתיב וַיְהִי בַבֶּקֶר, וַתִּהְיֶה-הָיוּא לְאֵה (בראשית כט:כה), מכלל דעד השתא לאו לאה היא? אלא: מתוך סימנין שמסרה רחל ללאה לא הוה ידע עד השתא. לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול. ומה צניעות היתה בשאול - דכתיב וְאֶת-דָּבָר הַמְלִיכָה לֹא-הִגִּיד לוֹ, אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל (שמואל א י:טז). - זכה ויצאת ממנו אסתר.

As a reward for Rachel's modesty, she merited to have Saul as a descendent. As a reward for Saul's modesty, he merited to have Esther as a descendent. What was Rachel's modesty? . . . [Yaakov] said to her, "Marry me?" She said, "Yes, but my father is a trickster and you are no match for him." He said, "I am his brother in trickery." She said, "Is it permitted for the righteous to walk in the way of trickery? He said, "Yes – *With the pure, act in purity and with the crooked, be wily.*" He said to her, "What is the trickery?" She said, "I have an older sister and he will not marry me off before her." [Yaakov] gave her signs. When night came [Rachel] said, "Now my sister will be humiliated". She gave [the signs] to her. As it is written, *In the morning, behold she was Leah!* This implies that until then she was not Leah? Rather, because of the signs that Rachel gave Leah he did not know until [morning]. Therefore she merited to have Saul as a descendent. And what was Saul's modesty? As it is written, *And the matter of the kingship he did not tell him, what Samuel said* - he merited having Esther as a descendent.

Eichah Rabbah Petichta 24 .5

באותה שעה קפצה רחל אמנו לפני הקב"ה ואמרה רבש"ע גלוי לפניך שיעקב עבדך אהבני אהבה יתירה, ועבד בשבילי לאבא שבע שנים, וכשהשלימו אותן שבע שנים, והגיע זמן נשואי לבעלי, יעץ אבי להחליפני לבעלי בשביל אחותי, והוקשה עלי הדבר עד מאד, כי נודעה לי העצה, והודעתי לבעלי ומסרתי לו סימן שיכיר ביני ובין אחותי, כדי שלא יוכל אבי להחליפני, ולאחר כן נחמתי בעצמי וסבלתי את תאותי, ורחמתי על אחותי שלא תצא לחרפה, ולערב חלפו אחותי לבעלי בשבילי, ומסרתי לאחותי כל הסימנין שמסרתי לבעלי, כדי שיהא סבור שהיא רחל, ולא עוד אלא שנכנסתי תחת המטה שהיה שוכב עם אחותי והיה מדבר עמה והיא שותקת, ואני משיבתו על כל דבר ודבר, כדי שלא יכיר לקול אחותי, וגמלתי חסד עמה, ולא קנאתי בה, ולא הוצאתיה לחרפה, ומה אני שאני בשר ודם עפר ואפר לא קנאתי לצרה שלי ולא הוצאתיה לבושה ולחרפה, ואתה מלך חי וקיים רחמן, מפני מה קנאת לע"ז שאין בה ממש והגלית בני, ונהרגו בחרב, ועשו אויבים במ כרצונם, מיד נתגללו רחמיו של הקב"ה ואמר בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן, וה"ד כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו ירמי' לא יד,

וכתיב כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך וגו' [שם שם /ירמיהו ל"א/ טו](#), וכתיב ויש תקוה
לאחריתך נאם ה' ושבו בנים לגבולם [שם שם /ירמיהו ל"א/ טז](#) .

At that time Rachel our mother jumped up before God and said, “Master of the World, it is clearly known before you that Jacob your servant loved me with an extra love, and he worked for me for my father for seven years. And when those seven years were over and it was time for me to marry my husband, my father decided to switch my sister for me. And this matter was very difficult for me because I found out about the plan. And I informed my husband and I gave him a sign so that he would know the difference between me and my sister so that my father could not switch me. But afterwards I regretted this and I suffered my desires and I had mercy on my sister that she not be humiliated. And in the evening, they switched my sister for me and I gave my sister all of the signs that I had given my husband, so that he would think that she was Rachel. And not only that, but I went under the bed on which he was lying with my sister and he would speak with her and she would be silent and I would answer him about each thing so that he would not recognize my sister’s voice. And I dealt kindly with her and was not jealous of her and I did not allow her to be disgraced. And I am but flesh and blood, dust and ashes, I was not jealous of my rival and I did not allow her to be disgraced and humiliated! And You are a living, eternal merciful King, why are you jealous of idols that have nothing to them? And you have exiled my children and they were killed by the sword and their enemies did to them as they pleased! Immediately God’s mercy was aroused and he said, “For your sake Rachel, I will return Israel to their place” . . .